

steret for europæiske økonomiske firmagrupper med hjemsted her i landet i styrelsen.

Som resultat af Industriministeriets strukturomlægning er det besluttet, at en række af de opgaver, der hidtil er blevet varetaget af Industriministeriets departement, fremover, hvor det skønnes administrativt forsvarligt, overføres til den relevante styrelse tillige med det dertil knyttede ansvar. På denne baggrund er beføjelserne til at udstede bekendtgørelser henlagt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan således ved bekendtgørelse fastsætte de nærmere regler for anmeldelse, registrering og offentliggørelse i forbindelse med anvendelse af forordningen om europæisk økonomiske firmagrupper. Herved tænkes først og fremmest på forordning nr. 213, 7/85, men ved formuleringen forordninger tilsigtes at smidiggøre adgangen til at indarbejde eventuelle efterfølgende forordninger, der måtte supplere eller ændre den oprindelige forordning.

Bestemmelsens *stk. 2* indeholder tillige en bemyndigelse til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen til at fastsætte gebyrer for anmeldelse m.v.

Th § 2

Bestemmelsen tilsigter at udnytte de muligheder, som forordningen, herunder forordningens art. 4, nr. 4, giver med henblik på at lade nationale retsregler for udøvelse af aktiviteter og kontrol hermed finde anvendelse.

Der tænkes i *stk. 1* på den gældende lovgivning f.eks. om advokatvirksomhed og mæglervirksomhed. Disse erhverv kan ikke drives i selskabsform.

Stk. 2 tilsigter at give Erhvervs- og Selskabsstyrelsen adgang til ved bekendtgørelse at udnytte den mulighed, som forordningens art. 4, stk. 4, giver med hensyn til at begrænse visse kategorier af personers eller selskabers deltagelse i en europæisk økonomisk firmagruppe.

Th § 3

Forordningens art. 28, nr. 1, 2. pkt., giver medlemslandene mulighed for ved national lov at udelukke visse personer fra medlemskab af en firmagruppe. Med denne hjemmel er det foreslået, at et medlem af en europæisk økonomisk firmagruppe ikke må have anmeldt betalingsstandsning eller være under konkurs.

Aktieselskabsloven indeholder i § 3, stk. 3, en tilsvarende regel for så vidt angår stiftere. Ved stiftelse af et aktieselskab hæfter stifterne solidarisk for visse forpligtelser indgået på selskabets vegne før dets registrering, jf. aktieselskabslovens § 12, stk. 2. Det er så-

ledes de samme hensyn, der gør sig gældende for europæiske økonomiske firmagrupper som for aktieselskaber under stiftelse.

Medlemmer, der efter firmagruppens registrering anmelder betalingsstandsning eller kommer under konkurs, må som følge af bestemmelsen i *stk. 1* straks ophøre med at være medlem af firmagruppen. For fysiske personer er det endvidere bestemt i *stk. 2*, at disse skal være myndige.

Th § 4

Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i aktieselskabslovens § 159 b.

Th § 5

Bestemmelsen har hjemmel i forordningens art. 32, stk. 3. Bestemmelsen svarer i vidt omfang til reglerne i aktieselskabsloven om Erhvervs- og Selskabsstyrelsens adgang til at kræve et selskab opløst, når det ikke har en lovlig ledelse.

Med henblik på at gennemtvinge, at et medlem af en europæisk økonomisk firmagruppe udtræder, såfremt medlemmet efter stiftelse af firmagruppen anmelder betalingsstandsning, kommer under konkurs eller umyndiggøres, tillægges Erhvervs- og Selskabsstyrelsen adgang til om nødvendigt at anmode skifteretten om at opløse firmagruppen.

Th § 6

Henvisningen til aktieselskabslovens regler om likvidation medfører bl.a., at der ved indtræden af likvidation skal udstedes proklama.

På samme måde kan medlemskomiteen beslutte at genoptage firmagruppens virksomhed, hvis de forhold, der har ført til likvidationen, ikke længere foreligger, jf. aktieselskabslovens § 126.

Th § 7

Forordningens art. 39, nr. 3, pålægger medlemsstaterne pligt til at indføre sanktionsbestemmelser til sikring af overholdelse af art. 7, 8 og 10 om offentliggørelse og art. 25 om firmagrupperes forretningspapirer m.v.

Bestemmelsen giver domstolene mulighed for i særlige tilfælde at straffe de personer og selskaber, der i henhold til forordningen er ansvarlige for overholdelse af art. 7, 8, 10 og 25 med bøde.

Samtidig gives der i *stk. 2* mulighed for i bekendtgørelser udstedt i medfør af loven at fastsætte bødestraf for overtrædelse af bestemmelser i bekendtgørelserne.